REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30*.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURĬ:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 100. Brașov, Lunĭ-Marțĭ 7 (20) Maiŭ. 1902.

Al doilea period al campaniei.*)

V.

In scrisórea, ce a adresat'o d-l Dr. Al. Mocsonyi directorului „Gazetei“ imediat după consultarea amicală dela Brașov, d-sa a caracterisat situațiunea din sînul partidului ḑicênd, că cei ce nu pot consimți în mai multe privințe cu modul de procedere al comitetului în esecutarea conclusului conferenței trecute relativ la presentarea memorandului, sunt cu toții de părere, că afacerea acésta e o cestiune de partid curat internă. E chiemată, ḑise, ḑiaristica nóstră națională a-o clarifica printr'o discusiune seriósă, obiectivă și fără patimă, ér conferența nóstră națională viitóre are s'o resolveze în mod competent. A mai adaus, că modul de procedere al comitetului nu póte întru nimic influința atitudinea partidului nostru față cu adversarii noștri politicĭ naționalĭ, ci ea va rĕmâné neschimbată pe temeiul programului dela 1881, continuând partidul și în viitor opositiunea sa contra politicei de stat, a căreia ideă fundamentală este esclusivismul de rassă.

Organul nostru la rêndul sĕu, din momentul când s'a întors deputația română dela Viena, a fost dat espresiune speranței, că pățaniile cu memorandul ne vor servi spre învĕțătură, că divergențele dintre noi le vom sci aplana noi înși-ne, ér dușmanii noștri ne vor găsi pe toțĭ solidarĭ în apĕrarea esistenței nóstre naționale.

Li-se oferea așa-dér celor din comitet cea mai bună ocasiune de a păși pe cărarea frățéscă și leală, împlinindu-șĭ marea datorie de-a restabili în sînul partidului pacea și solidaritatea sdruncinată.

In loc de-a face acésta însĕ, vĕḑurăm, că „matadorii“ din comitet, cu „Tribuna“, declaraseră în public focul desbinării, înscenând „manifestațiunile de aderență“ prin amăgirea publicului român de pe la sate, neorientat.

Intr'aceea adversarii causei nóstre naționale nu stăteau cu mânile în sîn, ci se pregăteau, a-ne terorisa, urmărind pe cei-ce au contribuit la publicarea și rĕspândirea memorandului.

Ce avea sĕ facă în ast-fel de împrejurărĭ comitetul? Era învederat, că, décă era la înălțime și nu ar fi fost influințat de duhul rĕu al clicașilor dela „Tribuna“, n'avea decât sĕ conchieme cât mai în grabă conferența națională și, dând sémă înaintea acesteia cu tótă seriositatea și consciențiositatea despre pașii sĕi, sĕ apeleze la toțĭ factorii partidului ca sĕ pună umĕrul spre a'l scăpa din strîmtórea, în care ajunsese.

Pentru a-se face acésta trebuia sĕ predomine în comitet spiritul de abnegare. Aceia, carĭ au fost alarmat două țĕrĭ cu speranțele și promisiunile umflate despre minunile, ce le vor face ei cu „neamănata așternere“ a memorandului, trebuiau sĕ aibă bărbăția și consciința datoriei de-a recunósce desastrul, ce l'a suferit tactica lor de procedere, și trebuiau sĕ fie gata a trage consecențele firescĭ și logice, dându-șĭ demisiunea și cerênd avisul conferenței partidului.

La acésta însĕ nu numai, că nu s'au gândit matadorii „grupului“, ci ei de aci încolo umblau sĕ-șĭ întărescă posiția, chiar cu pericolul de-a desbina partidul. Le veniseră în ajutor escesele șoviniste și indignarea cea mare, ce acestea le-au produs'o în popor.

Vĕḑurăm, că în „manifestațiunile de aderență“ „tribuniștii“ combăteau de-opotrivă pe adversarii șoviniștĭ și pe aderenții românĭ ai partidului, carĭ nu putură consimți cu modul lor de procedere.

In sbuciumările acestea, după o campanie tendențiósă de un an de ḑile, în cele din urmă „matadorii“ au creḑut momentul sosit de a-se conchiema conferența națională. Despre acésta cetim în faimosul „Memoriu politic“ al lui Eugen Brote apărut in Bucurescĭ, 1895, următórele:

„Comitetul național atacat de ḑiarele românescĭ, carĭ erau la serviciile d-lui Mocsonyi și urmărit judecătoresce de guvern, a convocat pentru 11 (23) Iulie 1893 conferența națională, dela care primise însărcinare pentru așternerea memorandului. Conferența, mai numĕrósă ca orĭ când,

„...*identificându-se întru tóte* cu comitetul sĕu central, declară *de al sĕu* Memorandul depus în Iunie anul trecut în cancelaria Majestății Sale, *încuviințéză pașii* și *procedura așternerii lui* și *aprobă cu vie satisfacție și pe deplin activitatea acestui comitet* și-șĭ esprimă *totdeodată, în numele alegĕtorilor, pe carĭ 'i representă, gratitudinea sa pentru zelul și stăruința, cu care a susținut causa Rnmânilor din Transilvania și Ungaria.*

„Conferența își esprimă cea mai vie a sa părere de rĕu asupra *urmăririlor judecătorescĭ*, ce s'au pus în lucrare, cum se pare pe tótă linia, urmărirĭ, carĭ nu *pot contribui întru nimic la lecuirea relelor esistente*, dér ușor pot sĕ slăbéscă momentul etic al majestății justiției Statului“

„Domunl Mocsonyi, care era de față, s'a putut însușĭ convinge cum cercul amicilor d-sale scăḑuse la 15 inșĭ între miile de bărbațĭ, carĭ erau aci întrunițĭ. După acéstă adunare, care însemna o cădere completă a „partidului moderat“, guvernul, tot șovăind încă, a luat în urmă hotărîrea de-a nimici pe bărbații, carĭ se aflau în fruntea partidului național român, pentru-ca în acest mod sĕ creeze d-lui Mocsonyi putința de-a lua érășĭ frênele în mână“.

De ce le era mai mare têmă „tribuniștilor“ o mărturisesce „ghinerarul“ lor, numai că pervertesce adevĕrul în modul cel mai nerușinat, prin ceea-ce se distinge întrégă sa scriere botezată „Un memoriu politic.“

De altmintrelea aveau dreptate matadorii „campaniei“ a-se teme, că décă ar fi mers lucrurile cursul lor natural și neînfluințat de evenimentele din afară și de agitațiunea subversivă dinăuntru, ei cu grupul lor ar fi fost în tot casul fără dór și póte delăturațĭ dela conducerea partidului.

Fatalmente, împrejurările au favorisat pe aceștĭ ómenĭ sĕ-șĭ continue jocul lor nesincer și condamnabil cu interesele partidului și ale causei nóstre naționale. Nicĭ conferența națională dela 1893, cu tot succesul ei aparent, n'a fost, cum vom vedé, în ce privesce aranjarea și dirigiarea ei, decât un episod din acest joc periculos.

*) A se vedé N-rii 89, 91, 95, 98 ai „Gaz. Trans.“ și articolii „*Cine a spart solidaritatea?*“ din „Gaz Trans“ Aprilie 1902.

Pactul. Din *Viena* se anunță, că în decursul acestei sĕptĕmânĭ *Koerber* va merge la Budapesta, pentru-ca sĕ reia tratările cu *Szell* asupra pactului. Monarchul doresce sĕ se facă un *compromis*, și tratările vor urma în direcția acésta.

Românii și Polonii din Bucovina. „*Bukowinaer Journal*“ publică din pana unui Polon un articol, în care pledéză pentru apropierea între Polonĭ și Românĭ. O înțelegere româno-polonă ar fi firéscă. Plângerile Rutenilor despre apăsarea poporului lor în Galiția, sunt eronate. Ei au în Galiția mai mult ca jumĕtate din școlele primare, mai multe gimnasii și tot nu sunt în stare sĕ dea contingentul necesar de intelectualĭ. Cu starea din Galiția séménă în mai multe privințe cea din Bucovina. Aicĭ *Românii sunt representanții drepturilor istorice*, căcĭ nu încape îndoială, că Bucovina a fost românéscă la încorporarea ei la Austria. Nu se póte spune cu deplină claritate, cum s'a sporit elementul rutean în ea. E sigur însĕ, că Polonesii tot-déuna au sprijinit drepturile istorice ale Românilor și nisuințele lor autonomiste. O *conlucrare* armonică a Românilor și Polonilor e indicată în tótă forma prin politica de mulțĭ anĭ a clububului polon. Românii și Polonii au o basă comună în principiul comun al representării drepturilor istorice, și pe basa acésta pot lucra fie-care pentru binele Austriei și al dinastiei. Autorul e de părere, că o conlucrare a Polonilor și Românilor e de dorit atât din punct de vedere principiar politic, cât și economic. Ar fi bine, ca

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“.

Sĕrbătórea Palilia pe palatin în Roma.

(Din „L'Illustrazione italiana“, 11 Maggio 1902).

Păstorii din Roma celebrau la 21 Aprilie în fie-care an sĕrbătórea Palilia séu Parilia, la care rugau pe ḑeița *Pale* de a proteja și a face sĕ prospereze turmele. Era o sĕrbătóre plină de veselie rĕsfățată și era considerată în acelașĭ timp ca ḑiua aniversară a fondărei Romei. In acest an, cercul artistic internațional, centrul perpetuu al tuturor inițiativelor geniale, a organisat printr'un fastuos cortegiu, revocator al mărirei romane, sĕrbătórea Palilia, celebrându-o la 4 Maiŭ în loc de 21 Aprilie.

Criticii au găsit, că stofele nu erau autentice, că patricianii nu erau îmbrăcațĭ în adevĕrată purpură, însĕ cu toții admirară marea fidelitate a reconstrucției interióre și recunoscură imposanța ansamblului cortegiului, format din cavalerĭ numidianĭ, pretorianĭ, trîmbitașĭ, stegarĭ, Dacĭ, măscăricĭ, comicĭ, cantorĭ, matróne în portantine, în lectice, precedate, încunjurate și urmate de-o mulțime de perdevară, cască-gurĭ și curtesanĭ; de patricianĭ, de împĕratorele, încunjurat de băiețĭ și fete, de sacerdoțĭ, de vestale și în cele din urmă de victime, tăurașĭ și oi, păḑite de un victimariu colosal și seminud.

Dér era sĕ vorbim de disposițiunea cortegiului, care deschis de un grup de cavalerĭ și trîmbițașĭ, era urmat de soldațĭ, măscăricĭ (mimi) și gimnaștĭ, matróne, a căror opulență de forme nu era nedémnă de tradițiune; și tineri, ce confirmau vecînicia frumuseței latine.

Bărbații toțĭ înghirlandațĭ de ederă și damele de trandafirĭ: o fantasmagorie de culorĭ bătătóre la ochĭ pe fondul verde al erbei și al muschiului, ce îmbrăcă urmele pompóse ale anticei locuințe a Cesarilor.

Urmau în cortegiu cantorii și directricea corurilor, personificând Arta, în lectică; grupurĭ de patricianĭ, de sclavĭ, de patriciane romane, apoi un car de hetère, și pretorianĭ, o bigă trasă de sclavĭ, ducênd pe consul: pe urmă purtătorul de insignii și grupul sacrificiului, ducênd la altar vițelul și mielușeii. Écă și castele vestale, urmate de maestoșĭ sacerdoțĭ, în sfîrșit jucătorii, vizitiul și un grup des de dame și de popor: minunatul cortegiu, compus din 1300 persóne, îl încheiau carĕle de provisiunĭ.

Făcênd un ocol printre ruinele Palatinului, cortegiul întră în Stadiu, unde era construit altarul pentru sacrificiu, în jurul căruia se dispuse cortegiul. Cantorii întonară *Carmen Saeculare* al lui Horațiu, pus pe note de Cellini, cu acompaniament de trîmbițe.

Publicul, care umplea stadiul, aplauda îndelungat corul, care trebui sĕ repete cântecul.

Intr'aceea se deschiseră coliviile și se dădu drumul la o sută de porumbei călĕtorĭ, pentru a simula ritul haruspicilor. Porumbeii, liberațĭ, se adunară un moment în interiorul stadiului, apoi se înălțară în aer și dispărură. In acest timp sacerdoții urcară treptele altarului acompaniațĭ de vestale și se făcù simulacrul sacrificiului, după care începură jocurile gimnastice, adecă aruncarea de lăncĭ, dansul, aruncarea discului și lupta. Cu acestea s'au terminat sĕrbările, la carĭ era de față ministrul instrucțiunei publice, *Nasi*, ministrul de justiție, *Cocco Ortu*, sindacul (primarul) *Colonna* și alte autoritățĭ.

Reproducția istorică a fie-căruĭ grup fù încredințată unuĭ artist. Intre acestia figuréză cele mai frumóse nume, ca: Pio Piacentini, Ferrari, Hector Ximenes, Ciffariello, Apolloni, Alberici, Reyna, De Benedetti și alții.

Matróna în portantina Dacilor era frumósa dómnă Lancelot-Croce; conducĕtórea corurilor, în lectică, era frumósa dómnă Bice-Reyna-Mililotti; în carul tras de boi erau dómnele Ciffariello, Romagnoli, Mantegazza, Minati și Caselli, mamă și fiică; pe vestale le representau dómnele Piacentini, Van Sterk, Santacroce, Brioschi și

printr'o înțelegere durabilă între Polonî și Românî sĕ li-se dea Rutenilor a înțelege, că numai respectând drepturile acestor douĕ popóre, superióre lor în cultură, vor puté păși pe calea unui progres liniștit.

Glumă séu îndrăsnélă? Kossuthiștii érăși au făcut una bócănă. Ei nu sunt representațî în delegațiune, pentru ei delegațiunea este o instituție „desastruósă“. Cu tóte acestea dumnialor ar dori sĕ asiste, ca *óspeți*, la ședințele subcomisiunilor, ca sĕ controleze acolo mersul afacerilor, nu cumva sĕ se facă vr'o „trădare“. Dis și făcut. Fără mandat, pe ascuns așa dicĕnd, doi dintre ei au vrut sĕ între în sala de desbatere a comisiunei ungare pentru armată. Președintele Szapary însĕ nu i-a lăsat sĕ între. Din acésta s'a făcut mare gălăgie în dietă, s'au adresat interpelații și s'a dat lozinca, ca delegația sĕ fie *asediată*. Așa au și făcut. Vr'o 25 din stânga estremă și din fracțiunea ugronistă, au dat năvală Vinerî în sala de desbatere a comisiunei delegației ungare. Aparițiа lor a produs sensație pe-un moment, dér președintele Szapary s'a recules îndată și a ridicat ședința. Dela prima lor intenție s'au abătut însĕ și de rĕndul acesta d-nii kossuthiștî, căcî în ședința de Sâmbătă a dietei ministrul-președinte Szell aducĕndu-le la cunoscință, că nu vré sĕ le pună piedecî de a-se presenta în'subcomisiune ca ascultătorî, Francisc Kossuth a declarat, că nu mai cer votare nominală asupra propunerii din ședința premergĕtóre. Cu acésta „marea acțiune“ kossuthistă s'a poticnit, rĕmânĕnd, ca deputații carî nu fac parte din delegație, sĕ pótă asista la ședințele subcomisiunilor, dér nu și atuncî, când președintele séu altul din delegațî, vor cere ședință secretă.

Un redactor german dat în judecată pentru agitație. Redactorul Alvin *Kramer* dela „D. T. f. U.“ din Timișóra, este dat în judecată, pe motiv, că ar fi ațîțat pe locuitorii de naționalitate germană contra Ungurilor, prin publicarea unui articol din care reproducem părțile incriminate:

„Nicî într'o colonie maghiară nu póte fi primit un german. Sunt casurî, unde din localitățî, ce esistă de 30 de anî și mai bine, Germanul, ca urmaș de drept al Slovacului, maghiar fù espulsat și a trebuit sĕ-șî piérdă banii. Germanului îi este așa-dér imposibil, de a-și valora puterea sa de muncă, el se simte ca un paria într'o țéră, care fù cucerită cu arme germane, deschisă pentru cultură de către înaintașii lui și se decide cu inimă întristată a emigra.“

„Intențiunea, urmarită în acéstа țéră față cu Germanii, îi este cu atât mai bătătóre la ochî, cu cât vede, cum copiiî românî, orî slavî cetesc diare în limba lor maternă, pe când copiiî lui abia își scriu numele. El întórce mai bucuros spatele. unui stat, ai cărui conducĕtorî par a fi orbițî....“

„Apoi vin șicanele autorităților, pedepsele, carî îi ating apróре numai pe Germanî....“ „Cumcă o asemenea procedare îi face Germanului patria nesuferită, este destul de lămurit.“

Acestea sunt pasagele incriminate.

Interwiew cu comandantul bur Iooste.

Brașov, 19 Maiŭ n.

Era Sâmbătă séra la órele dece. In restaurantul hotelului „Europa“ ședea la o masă comandantul bur *Iooste* cu redactorul dela „Kr. Zt.“ Mĕ apropiu de masa lor și colegul dela fóia germană mĕ recomandă.

— Mĕ simt fórte fericit, d-le Iooste, dic eu, de a ședé ca representant al unui diar românesc, al „Gazetei Transilvaniei“, la o masă cu representantul eroicului popor al Burilor, pentru care poporul român dela început a avut cele mai vii simpatii.

— Simpatia este reciprocă, d-le redactor, rĕspunse d-l Iooste.

Conversam în limba germană, pe care d-l Iooste o vorbesce, cu accent olandes, însĕ destul de bine.

Numele comandantului Iooste, credem, că este în deajuns cunoscut publicului, de când cu îndrăsnéța lui trecere în Capland în fruntea unui detașament de 300 luptătorî. In Natal ajunse prisonier, reuși însĕ sĕ fugă pe un vapor frances la Marsilia. Ajuns în Europa, înainte de asta cu 14 lunî, el fù delegat a face un turneu în Europa, ținĕnd conferențe în favorul vĕduvelor Burilor, căduțî în rĕsboiŭ.

— N'ațî fi atât de amabil, d-le comandant, a-mî da deslușirî asupra cuvêntului de „comandant“? Cu care grad s'ar puté asĕmĕna în ierarchia nóstră militară?

— Numele de comandant, ce-l purtăm noi, nu se póte asĕmĕna nicî cu un grad din ierarchia unei armate regulate. Une-orî avem câte 1500 ómenî sub comanda nóstră, altă-dată póte 50.

— Din trecerea curagiósă, ce a-țî făcut-o în Capland, nu ațî fi atât de bun a-mî istorisi vr'un detail?

— Trecerea mea a fost descrisă pe larg în tóte diarele. Pot sĕ vĕ spun însĕ un detail, care póte nu vĕ va fi cunoscut. Intr'o di am trecut fluviul Oranje. Eu am fost tótă viéța mea mare sportsmen. Sciu înota ca pescele. Am luat cu mine 5 ómenî. Patru am ajuns dincolo. Pe al cincilea îl părăsiră puterile în mijlocul apei. Mĕ întorc repede înapoi și îl scot la mal. Pentru salvarea acestui om mi-s'a conferit acéstă medalie de aur, pe care o port ca breloc la ciasornic. (M'am uitat la medalie. Avea imaginea lui moș Paul Krüger.)

— Ei și ce ațî făcut dincolo de Oranje?

—Am surprins un detașament de Englesî compus din 27 ómenî. Era o căldură de nesuferit. Englesii durmiau dușî. Probabil se îmbĕtaseră mai 'nainte, căcî Englesii sunt nisce alcoolicî incorigibilî. Armele le erau rĕdimate la o parte. Noi, așa cum eram, în pielea gólă, am pus mânile pe armele lor și i-am făcut prisonierî.

— Fabulos! Cincî Burî lipsițî chiar și de haine, sĕ aresteze pe 27 Englezî!

— Așa a fost, și apoi, sĕ maî ascultațî: Unul dintre noi sciea telegrafia. Am mers la telegraf și am telegrafiat la cartierul general engles, că Englesii au surprins un detașament de Burî, pe care atacându-l, au ucis și rănit mai multe decî și au făcut prisonierî mai multe sute. Dela cartierul general engles s'au grăbit a raporta acéstă învingere fictivă a Englesilor la Londra, și d-vóstrĕ cred, că a-țî cetit-o prin diare.

— D-vóstrĕ n'ațî făcut mai 'nainte studii strategice, tactice?

— De loc. Eu am fost representantul unei societățî pe acții.

— Sunteți născut în Transvaal?

— Da, atât eu, cât și părinții mei suntem născuțî în Transvaal. Strămoșii mei au venit la Transvaal din insula Java.

— Sunteți încă tînĕr, d-le comandant!

— Sunt născut la 1868.

— Ațî ținut deja multe conferențe?

— Aprópe 300. Am fost în Svedia, Olanda, Rusia, Germania, Austria.

— Limba germană o scieațî de acasă?

— Nu, am învĕțat-o anume, în vederea misiunei, pentru care am fost delegat.

— Aicî în Transilvania pe unde a-țî fost?

— In Sebeșul săsesc, Mediaș, Sibiiu.

— De aicî, unde avețî de gând sĕ mergețî?

— Am sĕ mai merg încă în câte-va orașe, apoi așî dori sĕ trec *în România*, nu sciu, décă așî puté ține acolo vr'o conferență?

— Dată fiind simpatia estra-ordinară, cu care Românii au urmărit tóte acțiunile d-vóstrĕ, eu cred, că a-țî puté ține mai multe conferențe și anume nu numai în Bucurescî, ci și în alte orașe mai marî, cum e *Galații*, *Brăila* etc.

L'am mai întrebat pe d-l Iooste, décă întreține corespondență cu cei rĕmașî în Transvaal?

— Da, se înțelege, însĕ nu prin mijlócele ordinare de comunicațiune, ci prin trimișii noștri specialî.

— Cum stă afacerea cu tratările de pace?

— Acésta se va vedé sĕptĕmâna viitóre.

Comandantul bur pórtă la butoniera stângă o insignie, care representă drapelul Burilor: *roșu-alb-albastru* paralel și orisontal, ér la marginea stângă: *verde*, transversal.

Am mai vorbit încă mult cu d-l comandant Iooste, dér spațiul ne impune a-ne restringe.

Deséră la „Casa de tir“ va ține conferență la mese așternute. Intrarea 1 corónă.

D-l Iooste este de statură mijlocie, bine făcut, musculos, se vede, că s'a esercitat în diferite sporturî. Barba e tunsă nr. 2, afară de un mic cioculeț. Pĕrul e blond, ochii albastri cu privire modestă și sinceră. Modeste și sincere îi sunt și vorbele, pe carî le pronunță cu un calm și adesea-orî câte cu o nuanță umoristică.— E neînsurat. A doua di l'am întêlnit din sus de casa de tir, suindu-se pe Tîmpa, însoțit de redactorul dela „Kr. Ztg.“ Eram cu o familie românéscă. D-l Iooste s'a bucurat, că a putut face cunoscință cu o familie românéscă. Arătând spre Tîmpa a dis: „Étă și d-vóstrĕ avețî aicî un *Spionscop!* (Avem gândiam eu în mine, dér nu prea avem — Burî).

M'am grăbit se dau acest interwiev cu comandantul bur Iooste, care, pe cât sciu eu, este primul interwiev de acest fel făcut de un diarist român.

Delaletca.

SCIRILE DILEI.

— 6 (19) Maiŭ.

O scire tendențiósă. „Peste Lloyd“ de erî publică sub titlul: „Demonstrațiunea studenților românî“ următórele: In cimiterul român din Scheiŭ (Brașov) a fost pus astădî la monumentul unui mormênt o panglică galbenă-roșie-albastră, care fù luată jos la ordinul poliției. Studenții românî s'au adunat în grupurî marî și au protestat sgomotos în potriva acestei mĕsurî. Gendarmeria a împrăsciat pe demonstranțî. S'a pornit cercetarea.“ — De sigur, că numai vr'un rĕu voitor al Românilor a putut trimite fóiei jidano-maghiare o scire tendențiósă ca acésta. Adevĕrul este, după informațiunile ce le avem, că cununa din cestiune cu tricolorul a fost vĕdută de polițiștî încă Sâmbătă des de diminéță, dér nu scim din ce causă ei au lăsat'o păna la $1^1/_2$ d. a. acolo și numai atuncî s'au decis a esecuta pantlica tricoloră, ceea-ce contrastéză cu tactica obicînuită. Se 'nțelege, că după amîadî se adunase multă lume, vĕdĕnd vre-o șése polițiștî asediând cimiteriul. Intre cei adunațî au fost și mulțî copii de tótă categoria, carî alérgă la asemenî spectacole. De gendarmî și de vr'o opunere, ce s'ar fi făcut polițiștilor, nicî pomenire. Demonstrația de care viséză corespondentul lui „P. Lloyd“ a făcut'o în realitate poliția, arangiând în diua mare acea vênătóre asupra cununei cu pantlică de pe mormêntul poetului. Manevra celor dela „P. Lloyd“ de a presenta pe studenții românî ca demonstranțî, carî s'ar fi împotrivit poliției, este mai mult decât neonestă!

Dela Asociațiune. In ședința ultimă comitetul central a primit învitarea des-

---

Goldschmidt; marea sacerdotesă era dómna Scalzi.

Carĕle, lecticele, bighele au fost esecutate sub conducerea pictorului Simonetti; costumele în mare parte erau acelea confecționate espres pentru serbarea romană, ținută la timpul sĕu la Pompei, și care fù pusă la cale de comm. Fiorini.

In timpul spectacolului se distribui, tipărită pe hârtie de pergament, reproducțiunea unui *memorandum* al lui Antoniu Musa, *archiater Caesaris Augusti*, pentru păstrarea sănĕtății și 'preservarea de adversitățî.

Opt până în nouĕ mii de persóne se adunară la acest spectacol nou și toțî au dus cu sine impresiunile cele mai bune, carî se transformară în cele mai marî laude și aplause pentru îndrăsnéța idee a artiștilor.

(Revista italiană publică și 10 ilustrații, luate după natură. Una din acestea representă pe Dacî, în costum original, care este identic cu portul românesc.)

Oniță.

O întîlnire.

Amicul Gavrilă este descendent dintr'o veche familie boeréscă din Moldova. Ajunge sĕ spun, că printre înaintașii lui se numĕră și metropolitul Moldovei și Sucevei Veniamin Costachi (1768—1846), care și-a câștigat neperitóre merite pentru cultura românéscă.

Sâmbătă pe la órele 2 p. m. pe cine zăresc în strada Vămii?

Pe amicul meu Gavrilă.

Când i-am făcut cunoscința la Similia, venise tocmai dela Grignon (Seine-et-Oise, Francia), unde fusese sĕ facă studii agricole la renumita șcólă de agricultură ce se află în acel sătuleț.

Nu sciu, décă o fi isprăvit studiile sale de agricultură, atâta sciu însĕ, că pe vremea, când i-am făcut cunoștința, isprăvise de-abinele moștenirea, ce-i rĕmăsese dela părințî.

De câte-orî ne întîlneam, ne întrebam unul pe altul: când ne însurăm?

Nu peste mult îi murì o mătușă și moșia dela Obîrșenî. rĕmasă după dênsa și dată în arendă cu vre-o patru-decî de mii de lei, i-se reveni în parte lui Gavrilă.

Acuma era om cu finanțele arangiate și cel dintâiŭ lucru, ce l'a făcut, a fost sĕ se însóre.

Gavrilă era în voiaj de nuntă și mergea pe Strada Vămii visător, alăturea de tînĕra sa soție. Nu m'a observat de loc, când am trecut pe lângă el. Décă însĕ nu m'a observat el, l'am observat eu și l'am abordat numai decât:

— Bonjour mon cher!

— A, bonjour! Ce facî aicî?

— Eu stau aicî, dér tu? și vĕdĕnd, că ar vré sĕ scape de mine, m'am făcut niznai și m'am recomandat singur cocónei.

— Sunt veselă!

— Vedî, Gavrilă, eu am cetit în „Trompeta Similiei“, că Dumineca trecută ți-ai celebrat cununia la Domnița Bălașa și temându-mĕ sĕ nu pățesc și cu tine, ca mai deunădî cu un domn din apropierea Brașovului, care era cu tînĕra sa soție la braț și a stat de vorbă cu mine, fără sĕ mĕ recomande, étă m'am grăbit sĕ mĕ recomand singur.

— Dór nu credî, că așî fi făcut și eu tot așa — replică Gavrilă scusându-se.

— Nu, dér am esperiența, că aceia, carî ne sunt prietin bunî în timpul când sunt holtei, după-ce se însóră, încep sĕ ne ocoléscă.

— Dér tu când te însorî?

— Mĕ tem, că am sĕ rĕmân neînsurat, căcî mătușa, pe care am avut'o, a murit, ce e drept și ea, a uitat însĕ sĕ facă testamentul în favorul meu.

— De séră sĕ ne întêlnim la „Villa Kertsch“.

— Fórte bine, rĕspund eu, dér mult nu voiŭ puté sta, căcî am o afacere.

— De acord. Mĕ 'nțelegî, că nicî noi nu putem sta mult.

Séra, la musică de lăutarî, am petrecut câteva momente plăcute împreună. Gavrilă era încântat de noua sa situațiune.

Ne-am despărțit veselî, spunĕndu-ne „La revedere“ la vară! G.

părţĕmêntului Oraviţa, de a-se ţiné anul acesta adunarea acolo. Terminul convocării s'a statorit pe 14 şi 15 Septemvrie n.

Achisiţie preţiósă. Cetim în „Unirea": Conform hotărîrii Directoriului fundaţiunei Şuluţane, Prea Ven. Consistoriu din Blaşiŭ, a încheiat erĭ contractul de cumpĕrare a moşiei rĕmasă după br. Bornemisza József. Moşia e situată în teritoriul comunei Szamos-Udvarhely şi e de *1670* jugh. Preţul cumpĕrării a fost de *260 mii* coróne.

„Corda Fratres" şi congresul din Caşovia. In şedinţa dela 17 Maiŭ a congresului din Caşovia Dr. *Luduvigh* Rezsö a vorbit despre „Corda Fratres". A apelat la studenţii maghiarĭ sĕ stea umĕr la umĕr şi sĕ nu se mai certe. La punctul acesta — spune „Magyarorszag" — s'a audit o voce fórte interesantă. Dr. *Faure* Arnold, student de naţionalitate român (??) a declarat, că „tinerimea română patriotică, nu ascultă de învĕţăturile lui Urechiă, ci iubesc „Kossuth-nota" şi uresc „Gotterhalte". Intr'un proiect de resoluţie întinde drépta amicală congresului". Cuvintele pretinsului student „valah" au fost primite cu aplause frenetice. Congresul hotăresce, *a-şi întinde mâna de pace naţionalităţilor* la congresul internaţional din Septemvrie. — Din modul şi chipul, în care foile unguresci aduc scirea acésta, reiese, că e vorba aicĭ de-o mare mistificare tendenţiósă. Credem, că lămurirĭ se vor da din parte competentă.

„Renascerea latină" este titlul unei reviste, care a apărut de curênd la Paris şi care numĕră printre colaboratorii sĕi pe d-l Tache *Ionescu.* O strălucită pleiadă de scriitorĭ francesĭ constitue statul major al nouei reviste. D-l Gabriel *Hanotaux*, academicianul bine cunoscut, fost ministru de esterne al Republicei, e în fruntea acestei grupărĭ. Scopul ce urmăresce *„Renascerea latină"* se resumă în următórele puncte: 1) De a apĕra cu energie geniul latin contra orĭ-cărei încercărĭ de a-l schimba, orĭ de a-l diminua. 2) De a servi ca trăsătură de unire între diferitele naţiunĭ de origină latină, împrăştiate pe suprafaţa globului.

Politica naţională maghiară şi dualismul. S'a pus Banffy pe scris şi pace. Al treilea articol publicat în *„Magyar Közélet"* pórtă titlul de mai sus. Vom reveni.

Congresul studenţilor ungurĭ s'a deschis dilele trecute în Caşovia. Deja în diua a doua a congresului s'au ivit neînţelegerĭ acute între studenţĭ. Cei din Cluşiŭ şi Şemniţ nu erau învoiţĭ cu cei din Pesta şi dela alte şcóle superióre. Lucrul a ajuns şi la bătae între studenţĭ. Vre-o câţĭ-va din ei s'au pălmuit. In fine, în şedinţa din 16 Maiŭ s'au „împăcat". Minoritatea s'a supus majorităţii după-ce Köpösdy a apelat la solidaritate şi înţelegere, căcĭ, dise el, „tinerimea română se bucură de certele Maghiarilor şi umplu colónele pressei europene cu neînţelegerile dintre studenţii maghiarĭ". Pacea însĕ nu s'a restabilit totuşĭ, căcĭ în şedinţa, ce a urmat, érăşĭ au venit la ordinea dilei personalităţile. Studenţii dela universitatea din Cluşiŭ şi cei dela academiile din Sighet, Şemniţ, Sarospatak, Oradea şi Eperjes au declarat, că nu vor participa la şedinţe, pănă-ce congresul nu le va da satisfacţie pentru insultele suferite.

Regele Alfons XIII a făcut alaltăerĭ jurămêntul pe cunstituţia spaniolă. Actul solemn s'a sĕvêrşit în camera spaniolă. După-ce preşedintele camerei a rugat pe rege, sĕ facă jurămêntul, regele a rĕspuns: „Jur pe Dumnedeu şi pe evangelie, că voiŭ respecta constituţia şi legile". Regele s'a dus apoi în biserica San-Francisco el Grande, unde archiepiscopul şi nunciul l'au însoţit pănă la altar şi l'a binecuvêntat. — Cu ocasia cortegiului festiv, s'a făcut un *atentat asupra regelui.* Un glonţ de revolver fu descărcat asupra lui, dér *n'a nimerit pe nimenĭ.* Atentatorul fu prins. Regelui şi mamei sale i-s'au făcut marĭ ovaţiunţĭ de catră deputaţĭ şi senatorĭ.

Cât costă pe an camera deputaţilor? După budgetul pe 1902, camera ungară a deputaţilor costă cu totul 3,386.658 coróne, din care sumă numai dietele deputaţilor fac 2,188.800, ér banii de chirie 697,600 coróne.

Camera francesă e compusă astfel: 233 radicalĭ şi radicalĭ socialiştĭ; 127 republicanĭ progresiştĭ; 62 republicanĭ ministerialĭ; 42 socialiştĭ; 43 naţionaliştĭ; 41 reacţionarĭ, imperialiştĭ séu monarchiştĭ; 35 raliaţĭ; 5 radicalĭ desidenţĭ. Dintre aceştia guvernul conteză pe o majoritate de 338 voturĭ contra 251, adecă o majoritate de 87 voturĭ.

Furtunĭ estraordinare au bântuit côstele mărei de Nord. La Frankfurt a viscolit cu zăpadă, la Würzburg în Germania, oraş de munte, stradele sunt pline de ghiaţă. Scirĭ sosite din Praga (Boemia) anunţă, că pădurile de-acolo sunt pline de zăpadă.

Din Tohanul-nou primim spre publicare o plângere îndreptată contra d-lui Ilariu *Plotogea*, preot gr.-or., subscrisă de parochienii George *Tănăsescu*, Zacharie *Ionică*, Ioan *Mĕluşel* şi Nicolae *Purcăroiu.* Din lipsă de spaţiu nu putem da loc întregului cuprins al scrisorii şi actului oficial (decis), ce i-se alătură. Vom reda însĕ fidel părţile esenţiale, lăsând în sarcina lor tótă rĕspunderea pentru cele descoperite. — Dênşii se plâng, că deşi „în decursul celor cincĭ anĭ din urmă s'a scris prin diare despre unele anomalii şi chivernisirĭ maştere cu averea bisericei; deşi s'au făcut arătărĭ peste arătărĭ, investigaţiunĭ peste investigaţiunĭ şi s'au adus şi sentinţe, totuşĭ lumea dórme şi nu se mai aude nimic.... Se credem, că vom rĕmâné de pagubă? Dér poporul nu se va odihni şi linişti, pănă când ceea-ce e al bisericei, nu va întra în lada bisericei"... Ca adeverire despre acésta, parochienii amintiţi ni-au trimis în copie decisul Consistoriului archidiecesan din Sibiiu de d-to 27 Noemvrie 1899 adus „în afacerea iregularităţilor comise în administraţia averei bisericescĭ din Tohanul-nou". Prin decisul sĕu Consistorul archidiecesan, pe basa arătărilor comitetului parochial şi în urma investigaţiunei făcute la faţa locului printr'un exmis consistorial, obligă pe părintele I. Plotogea, ca în 15 dile dela întrarea în putere de lege a decisului sĕ plătéscă în fondul bisericei *392 fl. 80 cr.*, banĭ, cu care a fost păgubită biserica şi pentru care păgubire „el şi numai el póte fi făcut rĕspundĕtor". In fine parochienii din cestiune „atrag atenţiunea celor chemaţĭ a nu lăsa, ca munca lor sĕ rĕmână fără a fi restituită în fondul bisericei", căcĭ la cas contrar „vor merge cât mai departe.... pentru cinstea şi prestigiul bisericei".

Un mastodont uriaş s'a găsit într'o vie din Oradea-mare. Scheletul petrificat al mastodontului are nisce colţĭ de 7 m. lungĭ. Inainte cu cincĭ anĭ s'a mai găsit tot aicĭ un alt mastodont, care se păstréză actualmente în museul din Oradea. Acel de acum este mult mai mare. Pănă acuma nu s'au găsit în Ungaria, decât trei asemenea mastodonţi.

Deces. In Timişóra a repausat dilele acestea locotenent-colonelul în pensiune Stefan *Virag*, în etate de 86 anĭ. Repausatul a servit mai tot la regimente compuse din soldaţĭ românĭ (nr. 61, 66, 43 şi 46). In cele din urmă a fost comandantul pieţei în Timişóra. Ne mai avênd speranţă de însănĕtoşare, s'a cununat pe patul, la care era ţintuit de bólă, cu credinciósa sa menageră Iuliana *Munteanu.*

Catastrofa din Antile. O depeşă din Martinica spune, că între ruinele unui hotel din St.-Pierre s'au găsit cadavre cu bucăţĭ de pâne în mână. Alte cadavre aveau gurile pline de mâncare. Mórtea acestor ómenĭ trebue că a fost aprópe instantanee. Un industrial, care locuia în împrejurimile oraşului şi care a scăpat de catastrofă, spune, că mai întâiŭ s'a întins asupra oraşului o negură désă, conţinênd un gaz greu, care trebue sĕ fie asfixiat pe toţĭ aceia, carĭ l'au respirat. Diarul „Morning Leader" primesce din Jamaica (Antile) scirea, că în urma catastrofei dela St.-Pierre, cad acolo peste tótă insula continue ploi de cenuşă, carĭ întunecă ceriul. — In Mexic panica este mare din causa cutremurelor. Vulcanul „Colima" aruncă lavă.

Negustorul de fete, cu numele Schwarz Ignaţ, a păţit-o. In timpul din urmă începù sĕ facă export cu marfa sa şi furnisa „prospăturĭ" pentru Bucurescĭ, Iaşĭ şi Sofia. Lunia trecută plecà cu şése fete din comitatul Şopron, cărora le promisese, că le duce în slujbă la nisce boerĭ bogaţĭ din Bucurescĭ. Pe drum însĕ s'a sfădit cu fetele şi una din ele aruncêndu-i ardeiŭ pisat în ochĭ, celelalte au sărit pe el şi l'au luat straşnic la păruială. La staţia din Barcs a intervenit şeful gării şi poliţia. Fetele au fost trimise înapoi la Sabaria, ér jupânul Schwarz la arest.

Vesuvul. Se lăţise scirea, că Vesuvul de lângă Neapole ar fi început sĕ fierbă şi că a început sĕ reverse lavă în cantităţĭ mai micĭ. Scirea acésta a fost rĕspândită de biroul telegrafic al „Agenţiei Stefani", dér s'a dovedit neadevĕrată şi acum este desminţită.

Convocare.

Toţĭ onoraţii membrii ai „Asociaţiunei pentru literatura română şi cultura poporului român" de pe teritoriul *despărţĕmêntului Cluşiŭ* (oraşele Cluşiŭ şi Cojocna, apoi cercurile administrative Cluşiŭ, Gilău şi Nadeş din comit. Cojocnei) precum şi toţĭ iubitorii culturei românescĭ, prin acésta sunt învitaţĭ sĕ binevoéscă a participa la *adunarea cercuală* a acestui despărţĕmênt, care se va ţiné în *Cojocna*, în şcóla greco-orientală în diua de *8 Iunie st. n. a. c.* la 11 óre a. m. cu următórea *ordine de di:*

1) Participarea la serviciul divin în ambele bisericĭ între órele 9—11 a. m. 2) Deschiderea adunărei la 11 óre a. m. 3) Raportul comitetului cercual: *a*) prin secretariŭ, *b*) prin cassarin. 4) Alegerea a douĕ comisiunĭ de câte 3 membrii, *a*) una pentru censurarea raportului comitetului de sub p. 2., *b)* alta pentru înscrierea membrilor şi incassarea taxelor. 5) Raportul comisiunilor de sub p. 4. şi apelul nominal al membrelor. 6) Alegerea delegaţilor acestui despărţĕmênt pentru adunarea generală a „Asociaţiunei", care în anul curent se va ţiné în Oraviţa la 14 şi 15 Sept. st. n. 7) Eventuale disertaţiunĭ, ce se vor anunţa prealabil la presidiu. 8) Eventuale propunerĭ şi interpelărĭ. 9) Verificarea procesului verbal al acestei adunărĭ. 10) Inchiderea adunării.

Pentru comitetul cercual al despărţĕmêntului Cluşiu al „Asociaţiunei."

Cluşiŭ, 11 Maiŭ 1903 st. n.

Dr. Georgiu Ilea, director. *Dr. Stefan Morariu*, secretar.

Despre lungimea vieţii.

— Fine. —

La 1755 muri la Havre o femee în vîrstă de 110 anĭ; avea toţĭ dinţii, pĕrul negru şi mult, mintea întrégă; tatăl ei trăise 105 anĭ.

In 1840 trăia în Paris un tip minunat de lungime de vieţă. Cavalerul Noel des Quersonniéres era născut la 28 Februarie 1728. Singur nu se minuna de vîrsta lui şi dese orĭ dicea glumind: „Familia mea se trage din Mathusalem, trebue sĕ ne ucidă, ca sĕ murim; bunicul de pe mumă a murit de un accident la vîrsta de 125 de anĭ, eu vĕ poftesc la înmormîntarea mea pe la vécul viitor". Alteorĭ istorisia următórea întîmplare. „La 1770 (cu 99 de anĭ în urmă) treceam întro di pe Pont-Neuf; de odată vĕdui un echipaj strălucit, fie care sĕ ferea din cale: era al d-nei de Pompadour. După-ce trecù ea podul, un privitor dise: „de acum garantez de trăinicia acestui pod". „De ce?" îl întrebă un nedumerit. „Fiind-c'a putut ţiné pe dînsul cea mai mare sarcină a Franţei şi nu s'a dărîmat!" „Dér glumeţul meu a fost arestat şi dus la Bastilia."

La 1846 trăia la Paris, Jean Golembiewski, cel mai vechiŭ veteran sub arme: născut la 1744, a făcut 35 de campanii, între carĭ: campania în America, sub Ludovic al XVI-lea; campania din Egipet, sub directorat; campania din Italia, din Spania, din Germania, din Rusia, sub Napoleon. Acum îşĭ face serviciul la Luxemburg. Cu tóte cele cincĭ rănĭ, ce a avut, e sănĕtos, întreg la minte, cu ţinută militară. De 30 de anĭ el nu se mai schimbă de loc, tatăl sĕu a murit la 121 de anĭ, muma la 50, dér bunica la 130 de anĭ.

Din exemplele de mai sus vedem, că longevitatea unor inşĭ e un caracter de familie, ea nu atêrnă nicĭ de naţionalitate, deórece am vĕdut, că se află la tóte popórele; nicĭ de climă, căcĭ sĕ găsesc inşĭ carĭ au trăit mai mult de un veac, în Italia cât şi în Norvegia, de asemenea am vĕdut că nu atêrnă de clasa socială, găsind'o la ţĕranĭ, la clasele mijlocii şi la nobilĭ. Mai mult nu atêrnă nicĭ chiar de regimul alimentar: sunt exemple numeróse de ómenĭ peste suta de anĭ, carĭ s'au hrănit numai cu vegetale, ouĕ şi lapte; dér alţii cum era ofiţerul dela Luxemburg, mâncau carne şi nu făceau parte din liga antialcoolică. Sunt inşĭ la carĭ puterea de viaţă lungă e atât de mare încât nicĭ chiar abusul beuturilor spirituóse n'o póte învinge. Astfel de exemplu e Irlandesul Brown, care trăi un veac de beţie, şi cărui i-s'a spus un epitaf glumeţ: „Sub acéstă piatră zace Brown, care prin puterea berei tarĭ, a sciut sĕ trăéscă o sută douĕ decĭ de ernĭ. Era totdéuna bét, în aşa stare înfiorătóre, că însaşĭ mórtea sĕ temea de el. Intr'o di când, fără de voia lui, era tréz mórtea prinse curaj, îl atacà şi'l învinse pe acest beţiv fără pĕreche".

Bine înţeles acest exemplu dovedesce, că deşi otrăvit de alcool, tot a trăit; póte, décă era cumpĕtat, trăia 150 orĭ 170 de anĭ, cum am vĕdut că au trăit alţiĭ.

Mulţĭ din aceştĭ bătrânĭ rĕmân ca la vêrsta de 60 de ani; altora le vine vederea, li sĕ înegresce pĕrul, şi parcă natura în ei ar vré sĕ întineréscă, parcă ar fi nisce arborĭ, carĭ întineresc primăvara. Cu tóte acestea chiar în acele familiĭ cu viéţă lungă moştenită din tată în fiu, tot se arată şi inşĭ carĭ trăesc o vîrstă mijlocie, séu carĭ mor chiar de tineri, căcĭ, după cum am spus la început, materia veţuitóre n'are numai proprietatea de-a se păstra şi de a se repeta în urmaşĭ, ci şi de a câştiga caractere nouĕ, carĭ, la rîndul lor, pot fi moştenite. Durata vieţilor lungi tinde sĕ facă óre cum echilibru între tendinţa la viéţă scurtă şi la vieţi lungĭ, astfel că se ajunge la o mijlocie.

Décă trecem dela ómenĭ la animale, vedem că-i fórte folositor, pentru crescătoriĭ de animale, de a cunósce vieţa mijlocie a acestora, durata vieţei vigurióse etc. căcĭ ar fi pĕcat a forma de ex. un fel de vacĭ bune de lapte, dér avênd durata vieţei prea scurtă, orĭ cai bunĭ de muncă séu de lux, carĭ costă enorm de scump, dér carĭ ar trăi prea puţin; tot astfel cu oile şi alte animale. Omul vîră în aceste animale capital şi muncă, decĭ cu cât va puté mai mult a se folosi de ele, cu atâta va fi mai în câştig. — („Gaz. Săt.").

NECROLOG. Subscrişii cu inima înfrântă de durere aduc la cunoscinţă, cumcă prea iubita mamă, mamă bătrînă, soră sócră şi consângénă vĕd. **Susana Pop** născ. Negruţiu după un morb îndelungat în 16 l. c. st. n. a. c. la 7 óre antimeridiene mângăiată cu SS. Sacramente ale muribundilor în al 82-lea an al vieţiĭ şi 6-lea an al vĕduviei şi-a dat nobilul sĕu suflet Creatorului. Osémintele pămêntescĭ ale defunctei se vor astruca în 18 l. c. la 3 óre după amiadi în Cimiteriul gr. cat. din Nasal, ér S. Misă funebră se va serba în 19 l. c. la carĭ acturĭ funebre se învită toţĭ consângenii şi cunoscuţii. Fie-ĭ ţĕrîna uşóră şi memoria etern binecuvêntată.

Năsal, 16 Maiŭ st. n. 1902. Ana Pop măr. Eilipan ca fată, Iosif Filipan, preot ca ginere. Vĕd Ana Dulog născ. Negruţiu Simeon F. Negruţiu ca soră şi frate. Valeriu Filipan, preot şi soţia Octaviu Filipan iurist. Eugenia, Ottilia, Vasilie, Maria şi Emil Filipan, Ioan F. Negruţiu, profesor, Dr. Emil F. Negruţiu, medic, Susana F. Negruţiu vĕd. Câmpean, ca nepeţĭ şi nepóte.

ULTIME SCIRI.

Petersburg, 18 Maiŭ. *Balmaseff*, asasinul ministrului de interne al Rusiei, Sipjagin, a fost esecutat erĭ.

Londra, 18 Maiŭ. Guvernul a primit dela *Kitchener* scirea, că conferenţa din Vereeniging s'a deschis. Se va decide, probabil, de a-se cere Angliei concesiunĭ nouĕ.

Proprietar: Dr Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Maiu n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.80
Renta de corône ung. 4%	97.80
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120 20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	120.20
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.75
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	202.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	161.50
Renta de argint austr.	101.15
Renta de hârtie austr.	101.60
Renta de aur austr.	120.75
Losurĭ din 1860.	152.60
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15 98
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	697.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	677.—
Napoleondorĭ	19 08
Mărcĭ imperiale germane	117.30
London vista	240.32½
Paris vista	95.40
Rente austr. 4% de corône	99.75
Note italieue	93.50

Cursul pieţei Braşov.

a Din 18 Maiu n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	19.—	Vênd.	19.04
Argint român.	„	18.40	„	18.44
Napoleond'orĭ.	„	19.—	„	19.10
Galbenĭ	„	11.30	„	11.40
Ruble Rusescĭ	„	126.—	„	127.—
Mărcĭ germane	„	58.50	„	—.—
Lire turcescĭ	„	10.72	„	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	„	101 —

Abonamente
la
„Gazeta Transilvaniei“
se pot face orĭ şi când pe timp mai indelungat sĕu lunare.

Sz. 3134—1902.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jrbiróság, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy Brenes George Sarica végrehajtatónak Rohat Ionescu végrehajtást szenvedő elleni 42 korona tőkekövetelés és járulekai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő vajda teleki Récse határán fekvő a vajda teleki récsei 111 sz. tljkvben és időközben az 1304 tljkvben átirt:

220, 221 hrsz	égész	ingtlra	374	kor.		2503	hrsz.	egész	ingtlra	36	kor.
1236	„	„	14	„		3727	„	„	„	168	„
1928	„	„	31	„		3909	„	„	„	71	„
2098	„	„	19	„		3993	„	„	„	14	„
2102	„	„	08	„		4205	„	„	„	11	„
2109	„	„	10	„		4210	„	„	„	06	„
2151	„	„	18	„		4270	„	„	„	15	„
2164	„	„	09	„		5328	„	„	„	57	„
2913	„	„	11	„		1818/20	„	„	„	34	„
2959	„	„	16	„		4981/6	„	„	„	07	„
						Összesen				899	kor

ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Junius hó 20-ik napján delelött 9 órakor** Vajda teleki récsén megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszoigáltatni.

Fogaras, 1902 évi márczius hó 27-ik napján.

A. kir járásbiróság mint tlkönvvi hatóság.

Schupiter,
kir. aljbiró.

(3—3.)

Nr. Mag. 5950—1902.

Publicaţiune.

Pentru darea în arêndă a **dreptului de vênat** în revirurile apartinĕtóre oraşului Braşov dela 1 August 1902 până la 32 Iulie 1908, *se va ţine licitaţiune publică cu oferte Lunĭ în 9 Iunie* a. c. la 10 óre a. m. *în cancelaria oficiului silvanal orăşenesc în Braşov* (sub Bucium Nr. 9.)

Licitaţia va fi publică, dêr şi cu oferte închise, pe basa condiţiunilor carĭ sunt depuse şi se pot lua în vedere (tot-déuna dela 8—12 óre a. m.) în cancelaria oficiului silvanal orăşenesc.

Revirurile orăşenescĭ sunt următórele:

În hotarul	**Crisbav**	1500	jug.	catastr.,	preţul	esclămării	22	cor.
„	„	**Vlădenĭ**	703	„	„	„	„	10	„
„	„	**Apaţa**	1842	„	„	„	„	30	„
„	„	**Zerneştĭ**	9836	„	„	„	„	63	„
	„	**Bran**	2868	„	„	„	„	20	„
„	„	**Cernat**	2515	„	„	„	„	40	„
„	„	**Satu lung**	7181	„	„	„	„	50	„
„	„	**Zizin**	4301	„	„	„	„	20	„

Tot-deodată se face cunoscut publicului, că ofertele, provĕdute cu 10% vadiu, timbiate cu timbru de 1 corónă şi sigilate după recerinţă, au se fie presentate cel mai târdiu până la 10 óre din diua de licitaţie d lui silvicultor Iuliu Orlovsky în cancelaria oficiului silvanal orăşĕnesc

Aceste oferte au se conţină în textul lor suma oferită, esprimată în cifre şi în litere, numele şi locuinţa oferentului şi declaraţiunea, că cunósce condiţiunile de ofert şi ale arêndării şi că li-se supune necondiţionat.

Braşov, în 5 Maiŭ 1902.

1—3,525. *Magistratul orĕşenesc.*

Sz. 255—1902.
tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi hogy a Dregits Juonné sonai lakos végrehajtatónak, sónai Radbea Mária végrehajtást szenvedö elleni 387 kor. tökekövetelés és jàr. iránti végrehajtási ügyében a nagy sinki kir. járásbiróság területén levő, a sónai 3. 1025 és 1028 sz. tljkvekben foglalt ingatlanokra az árverést 2394 koronàban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Junius hó 9-ik napján délelött 10 órakor** Sóna község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpenzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1902 évi február hó 6-ik napján.

A kir. törvszék mint tlknyvi hatóság

Dr. Száva,
kir. albiró.

533.1—1.